

Yandığın Kadar

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 14 Şubat 2018

EVET, ROTAMIZ ELBETTE SABİT NE DE OLSA ÖĞRETİLERİN VE DEĞERLERİN İŞİĞİNDA YOL ALIYORUZ. YA DEĞİŞİM GÖSTEREN NE?

BOYUTSUZLUĞUN İVMESİ ASLA TARTIŞILMAZ GERÇİ HER BİRİMİZ FARKLIYIZ BİRBİRİMİZDEN LAKİN DEĞİŞMEMESİ GEREKEN ÖNGÖRÜLER DE VAR. MİSAL Mİ?

İNANÇ. YARATANIN SUNDUĞUNA VAKIF OLMAK VE PEKİŞEN İNANCIMIZI HAYATA SERPİŞTİRİP GÜVEN DUYDUĞUMUZ İNSANLAR ÖTESİNDE DOSTLARIMIZ.

BAZEN HAYATI ZİYAN EDİYORUZ VE ANSIZIN DA TOPARLANABİLİYORUZ Kİ BU, DEĞİL Mİ İNSANIN KOŞULSUZ KABULLENDİĞİ VE KABUL GÖRDÜĞÜNE DAİR GELİŞTİRDİĞİ İNANÇ.

HELE Kİ GÜNÜMÜZ GÜNÜMÜZE UYMAZKEN ZATEN NASIL YAZARDIK DUYGULARIN TEKELİNDE OLMASAK?

BAZEN KAFA KARIŞIKLIĞI BAZENSE ANLAMA GÜÇLÜĞÜ ÇEKTiĞİMİZ YETER Kİ UMUDU DA GÜVENİ DE SEVGİYİ DE BAŞTACI BELLEYELİM.

YAŞADIĞIMIZ KADAR DUYUMSUYORUZ VE ACI ÇEKİYORUZ VE SEBEPSİZ BİR MUTLULUK HÂSIL OLUYOR.BU ŞEKİLDE ÖZÜMÜZÜ KORUYOR VE SIKICA SARILIYORUZ HAYALLERİMİZE VE ELBETTE SEVİP KOLLADIĞIMIZ GÖNÜL DOSTLARINA.

HER ŞEYDE BİR ÖLÇÜT VAR SADECE SEVGİ VE İNANÇTA LİMİT AŞIMI KABUL GÖRMELİ.

BİR KISTAS BELKİ YOKLUK BELKİ VARLIK AMA DEĞİŞMEYEN TEK ŞEY DE DEĞİŞİMİN SUNUMUNDA KENDİMİZİ BİÇİMLENDİRDİĞİMİZ...

Zamanı bağışlamayı bilir misin?

Çalıntı hayatların kabrini delerken

Aslında imgeleri devirirken

Sesin de yükselirken perde perde...

Bir nidada saklandığın bariz:
Yarenin hükmettiği sevdanın dilinde
Tortu misali hüznün ve girdap:
Delice bir cesaret ile sevmeyi bildiğin,
Öldüğün, dirildiğin o ilk ve tek hece.

Nabzında şiirin bir yoksun;
Yoksunun dilinde bir varsın
Belki noksan bellediğin hayatın
Hicvine derin bir yarık açıp
İçine gömüldüğün o dev lahit
O içinden çıkılmaz bilmece.

Bir sorun ya da sormayın, dercesine
Atıfta bulunduğun şunca hazne:
Makberi yüreğin o derin dehliz,
Yosun tutan belleğin şiirine dahi
Yenik düştüğün göz ardı edemediğin
Bir kuramdan bile çok öte.

Derdi tasası evrenin hep kader;
İstiflediğin duyguların kadar da insansın hani.
Şuurun yenik düştüğü kayıp kıtasında
Ya da sonu gelmez beyitlerin
Tek birine dahi erişemediğin
Bilinmezsin gücüne vakıf ve hayran
Sen, insanoğlu;
Aşka yenik düştüğün de mi yalan sahi?

Demlendiğin şunca hazan,
Derlediğin şunca kelam,
Dertlendiğin illa ki dünün
Ve geride kalmış yorgun zaman.
Bir külliyesin aslında;
Geçmişin mihrabı yoksunluğun titri
Sen ki; derviş benliğine
Ha varmışsın ha yokmuşsun,
Diyenlerden olma asla.

Olabildiğince sev ve anlatamasan da derdini
Tasanı,
Varsın düş müşküle.

Kırpık bir yıldızdan bile dirisin
Sen ki sahici bedenin
Yorgun ve yanık belleğisin;
Hele ki ruhunda kaynarken onca duygu
Kazan kaldırdığın kaderin de yolcusu
Değil misin yine Allah katında?

Bir tövbe et
Ve şükret gününe
Garbında ömrün sığındığın;
Aşkın tohumunu ektiğin her hücrelerinde
Evrenin ve sonsuzluğun saklısın:
Makamsız şarkılardan da olma
Aslına erdiğini unutma
Yine alıp verdiğin nefesine tek tanık
Yine yüce Yaratan.

Kibrini at
Yandığın kadar da sev
Dirilmeyi biliyorsun ne de olsa.
Bin kez ölsen de
İsyanını salma,
İblisten yana
Şerrin bile hayra yorduğun kadar
Özelsin ve kulluğun bilincinde;
Kederin de neşen de aslında
Saklı en derininde.

Geçemediğin o dehlizde takılı kalsın
Varsın aklın ve pişmanlığın;
Boyunduruğunda Huda'nın
Ereceğin hidayet kadar
Kulsun اساسında inancın.